

Sag — saa jeg tror, vi have ligesaa stor Tilfredsstillelse under selve Forhandlingerne af dette ene Kort som af 102. Jeg kan da ikke skjønne rettere, end at Retningen er, naar vi huske paa, at det er en lokal Bane, ret forstandig, jeg havde nær sagt meget forstandig, men jeg vil ikke saare. Naar jeg nu ser paa hele det store Terrain med de 30,000 Indvaanere — det er ikke saa lidt — og de to Kjøbstæder, Terrainet fra Middelfart til Odense og op imod Bogense, saa vil, naar denne Bane bliver anlagt, neppe Nogen have i lige Retning mere: end mellem fem Fjerdingvei og halvanden Mil til Bore alle Steder, til Statsbanen paa den ene Side og til Lokalbanen, Kommunebanen paa den anden Side. Nu har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at de komme til at gjøre Krumveie, det komme de til i samme Omfang, som deres Veie gaa i en Cirkelovre i Fyn. Jeg indrømmer, at dersom alle deres Veie skulde have den samme Retning som denne Bane, saa vilde det blive noget krumt, men man kunde jo ogsaa tænke sig, at man kunde hjælpe derpaa paa en anden Maade og sige: Nu have vi gjort Banen krum, saa gjøre vi Veiene lige. Hvis man gjør det, antager jeg, at Ingen vil faae længere til Banen end ca. fem Fjerdingvei, og nogle enkelte Beboere i yderste Linie maatte halvanden Mil. Er det Tilfældet, kunne de naae dette, mine Herrer, ved at knytte Banen i denne Retning, da skal man ikke græde over den Jernbaneforbindelse, de faae derovre, men man maatte ønske, at alle Landets Beboere havde det paa samme Maade. Skal Banen derimod gaa i denne militære Retning — det er naturligvis ikke Øpire og Benstre paa engang, men det er ligeud, lige mellem Odense og Bogense — saa vilde Beboerne til den ene Side, til Statsbanesiden, faae det overordentlig bekvemt. Jeg indrømmer, at min ærede Kollega fra Bogense (Verntsen) har stærk Fristelse til at ønske denne Linie, den maa i Særdeleshed behage ham og den Egn, hvorfra det ærede Medlem er, og det er jo undskyldeligt — vi ere jo Alle Mennesker, og skrøbelige ere vi jo ogsaa Alle — at vi først tænke paa os selv. Derimod ville Beboerne til høire Side, der ligger ud mod Kattegat, oppe i Krogen — opad Dreis, som det ærede Medlem sagde, det vil sige sammenlignelsesvis opad Dreis, thi den ligger rigtignok paa den anden Side af Fyn — faae en meget betydelig længere Veie, og det er sikkeri, at de ville aldrig komme nærmere til nogen Bane. Det tør jeg nok sige, at bliver denne Bane ikke anlagt nu i $1\frac{1}{2}$ Mils Afstand fra dem, saa faae de den aldrig. Derfor siger jeg, at, skjøndt jeg jo ikke er overbevist om, at de ikke have været for ivrige for denne Bue mod Øst, saa have de nu engang bundet, saavidt jeg veed, en Tegning af $\frac{1}{4}$ Mil. Kr. til denne Bue. Det er muligt, at det ogsaa kunde have gaaet med en mindre Bue, skjøndt nogen meget stor Forskiel er der ikke

Tale om, men da de have gjort det og belagt deres Grunde med Kontanter, saa siger jeg, at jeg ikke har snerreste Indvending at gjøre, naar jeg skal dømmes efter hvad Kortet viser, imod, at de nu faae denne Bane, de have ønsket, og som de have forberedt paa den Maade, de have gjort det. Paa denne Baneretning have de bygget deres Overflag, paa denne Baneretning have de faaet deres Tegninger, paa denne Baneretning har Amtsrådet i Hensholt til Kommunalloven og, saaledes som Praxis har udviklet sig, gjentagne Gange efter to Forhandlinger vedtaget finansielle Bevillinger med $\frac{7}{8}$ eller ialtsald ca. $\frac{13}{15}$ Stemmer, og paa denne Linie har Diskontofassens Beskyrelse tilfagt et Præferencelaan paa over Halvdelen af Beløbet. Jeg siger nu, at hvis man vil omstøde denne Bane, gjøre Forsøg paa et muligt Kompromis eller klage over, at Ministeren ikke i første Stykke af § 1 har angivet Banens Retning, for at man kunde tage den under nærmere Overveielse, saa vil jeg ikke være med dertil. Det er en Feil i Texten i dette Lovforslag; vi skulle sætte Baneretningen ind, vi skulle over Sletten Øst om Rislevgaard, saaledes at der ikke bliver Plads til nogen Overveielse. Den høitæredede Minister gjør ingen Forandring, han har sine Motiver, og de kunne ikke forandres ved et enkelt Medlems Udtalelse, men skjøndt det nuværende Ministerium ikke rigtig lader til at være hødeligt, saa er det dog ikke sikkert, at der ikke kunde træffe det noget Menneffeligt i den nærmeste Fremtid, og at saa ikke f. Ex. det ærede Medlem for Odense (Koch) kunde sige: En Lov er en Lov, vi ere ikke bundne til Andet end til Texten, jeg har frigjort mig for Anmærkningerne; nu udfører jeg Loven med denne Odense Gaffelbane. Det maa vi ialtsald have forhindret, det er en lille Feil i Texten, som maa rettes. Derfor siger jeg, Sagen har, som sagt, ikke mindste Banfelighed, skjøndt jeg indrømmer, at vi maa have Lov til at kritisere Retningen eller de Omstændigheder, som knytte sig dertil. Men der er een Grund til, hvorfor jeg bedre kan lide denne Retning fremfor Odense Retningen, og det er den, at Bogense Kjøbstad sætter fortrinnsvis Pris paa denne Retning og er meget imod de andre Foretagender. Jeg kan godt forstaa, at den lille Kjøbstad vil sige, at det kun er til Udælgelse af dens lille Opland at faae en Bane, det gaar mere lige op imod Bogense, en Bane, der stikkes ud til Bogense og rimeligvis vil blive stuet ud paa Skreb opad, saa at dens Retning vil stule nedad mod Odense og ikke opad mod Bogense, og som sandsynligvis ogsaa under saadanne Forhold vil faae beleilige Løg i nedadgaende Retning mod Odense, men ikke i opadgaende Retning mod Bogense. Det er meget naturligt, at den lille Kjøbstad vil sige, at det kun er at forfordele den yderligere, end dens Stilling og Forhold gjøre det nødvendigt ligeoverfor den store Magnet, som ellers tiltrækker alt